

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, grootte Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.

Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 6 JANUARI.

In de pleidooi van M. Lachaud, ten voordeele van Troppmann, komen eenige woorden voor, die zeker beduidend zijn, omdat zij aantoonen wat invloed het lezen van zekere fransche romans van onzen tijd, te weeg brengt.

Troppmann had zijn denkbeeld, om de familie Kinck beurtelings te doen verdwijnen, geput uit den roman *le Juif Errant*, een der gemeenste boeken welke de fransche letterkunde in de laatste jaren heeft opgeleverd.

Even als de romanschrijver de familie Rennepont beurtelings van het tooneel stoot, en dit door alle mogelijke misdaden, even zoo besloot Troppmann een einde maken aan het leven eener brave en eerlijke familie, niet om een half miljoen, maar om een handvol francs meester te worden.

't Is in dat boek, zegt M. Lachaud, dat de moordenaar, de kiem van zijne misdaad heeft gevonden.

Zou het de eenige verwoesting wel zijn, welke dat boek heeft doen ontstaan, in welke de vriendenkerij, om veld te winnen, gebruik maakt van al den mogelijken laster tegen de geestelijkheid?

Wij denken het niet. Het boek heeft, door de denkbeelden die het bevat, grootelijks bijgedragen om het zedebefval te vergrooten sedert den tijd dat het geschreven werd; het heeft gedachten in zekere volksklas doen ontstaan, die vernietigend zijn voor de orde der samenleving.

De denkbeelden der vriendenkerij, die den mensch ten slotte aan den moordkuil van Pantin brengen — zie daar alzo een der goede uitwerksels welke dit boek te weeg bracht, hetwelk als eeneweldaad werd aanzien door zekere wereld!

Of hebben de logiën van België dien roman niet verspreid, vertaalden tot in de kamer van den werkmans gebracht? Hebben zij zich als het ware niet verantwoordelijk gemaakt voor de denkbeelden daarin vervat? Heeft men zelfs niet eene gouden pen aan zijnen schrijver, aan Eugène Sue gebracht en hem als een afgod vereerd?

Al had het niets voortgebracht dan een Troppmann, het door de logiën vereerde boek, zou zeker meer dan genoeg geschandvlekt zijn: de woorden van M. Lachaud brandmerken niet alleen het boek, zij brandmerken ook diegenen welke het hebben voorgestaan.

Landbouw kronijk.

De toestand der markten blijft ten naastenbij dezelfde; er staan geene groote veranderingen voor de deur. Men had gerekend op de schaarsheid der aanbiedingen gedurende den zaaitijd, zonder te denken aan de tegenwoordige gevolgen der veranderingen, in de gebruiken van het platte land ontstaan, uit hoofden der verspreiding van de dorsmachines.

De afslag heeft voor natuurlijke oorzaken: de betrekkelijke overvloed van de reserve; een oogst die meer opracht dan men voor den oogst verwachtte; eene groote hoeveelheid graan ter markten aangeboden door de dorsmachines, en eindelijk eene aanzienlijke speculatie op het meel, in stocks bewaard en gewaarandeerd, in circulatie gebracht door endossement (*fièvre*), zoodat een zak meel dikwijls door ruim twee honderd handen komt, zonder eens aangeroerd te worden, alvorens te worden geleverd aan den bakker, die het tot brood zal bakken.

Er bestaat nog eene andere oorzaak: sedert nagenoeg eene maand heeft Engeland zijne oogen gewend naar de Vereenigde-Staten, die eenen uitzonderlijken oogst vermelden, vooral in de uitgestrekte gewesten van het Fare-West, die door den nieuwen ijzeren weg tusschen de beide Oceanen in eene vlugge en goedkope gemenschap is gebracht met de havens van de Atlantische zee, en waar de engelsche schepen verzekerde ladingen vinden, in ruiling der manufactuurproducten, welke zij in Amerika verspreiden.

Sinds dien vraagt de engelsche koophandel niets meer aan de plaatsen van het Europeesch vasteland, die eenen afslag hebben moeten ondergaan om ontmaakt te wezen van aankopen, die verlegenheid hadden teweeg gebracht.

De bestendige deputatie van Limburg heeft bepaald en een koninklijk besluit heeft die

bepaling goedgekeurd dat de onderhoudskosten van vreemde behoeftigen, die niet zinneloos zijn en die zullen opgenomen worden in de gast- en godshuizen der provincie, voor 1870, zijn zullen, voor de stad Hasselt fr. 1,25; voor Maeseyck, fr. 1,25; voor St Truiden, fr. 1,10; voor Tongeren, fr. 1,10 en voor Borgloon, fr. 1,42.

— Men schrijft uit Hasselt, 4 januari:

Zondag avond is de laatste trein van Landen naar Hasselt, te Halmaal buiten het spoor gelopen. Gelukkig heeft men geene onheilen te betreuen. Omtrent middernacht zijn de reizigers eerst te Hasselt aangekomen.

— Men schrijft uit Luik, 4 januari:

Vuur maken in eene slaapkamer is altoos onvoorzichtig. Een jongeling dezer stad is er gisteren bijna het slachtoffer van geweest. Des morgens vond men hem buiten kennis en half versmacht in zijn bed, en men had veel moeite hem tot het bewustzijn te brengen. Indien men een half uur later in zijne kamer ware gekomen, zou hij zijne onvoorzichtigheid met zijn leven hebben betaald.

— Men schrijft uit Oostende, 3 januari:

Wij zijn van een ijsselijk en treffend schouwspel getuige geweest: den brand van een schip in zee, voor de stad Oostende. Den 3 december laatleden 's middags, omtrent 1 uur, verscheen eensklaps een brandend schip aan den gezicht-einder. Door de hooge tij ruggeslagen, naderde het schip onze haven uit het westen. Om 1 1/2 ure namiddag, was het voor de Kursaal, op eenen afstand van ongeveer drie kilometers. Verscheidene sloepen, uit onze havenderwaarts gevaren, omringden het brandend schip; dit vaartuig werd insgelijks door eenen kruiskutter bezocht, die zich op onze kusten bevond. Bij middel van eenen verrekijker, kon men gemakkelijk zien dat het brandende schip geene manschap meer aan boord had. In 't midden van den dag, zag men er meer en meer rook op dan vuur; maar tusschen licht en donker waren de vlammen in een buitengewoon groote kolom zeer zichtbaar, een statig schouwspel 't welk eene groote volksmenigte op het zeestrand had gelokt. Des avonds waren de vlammen veel verminderd en welhaast verdween plotseling het laatste licht: het schip was gezonken.

Wij hebben gezegd dat er Oostendische loodsen zich met hunne sloepen in den omtrek van het verbrande schip hadden bevonden. Een hunner zegde 's avonds, dat hij een oogenblik aan boord was geweest, maar dat het brandend dek hem niet toeliet er lang te blijven; hij heeft zich kunnen verzekeren dat gezeigd schip met kolen was geladen; hij heeft niemand aan boord gehoord of gezien; hij heeft zich niet kunnen verzekeren — ongeletterd zijnde — noch van den naam van het schip, noch van dit der ladingshaven, op den boeg geschilderd. Hij heeft zich bepaald te zeggen, dat het schip hem van engelsche nationaliteit scheen, in goëtel opgetakeld en getimmerd, zooals de schepen, aan de haven van Goole toebehoorende. Wat is er van de manschap geworden? Hoopen wij dat ze is gered door eene der talrijke visschersloepen die in dit jaargetijde onze kusten bezoeken.

— Het woord jaar is langen tijd bij de geleerden der oudheid eene bron van geschillen geweest. Onderscheidene volken hadden voortijds hun jaar van eene maand, anderen van zes weken sommigen van tien en eenigen van twaalf maanden. Er waren volken die bij zonnewaren en anderen die bij maanjaren telden. Ook bij de Romeinen was het jaar zeer verschillend. De Romeinschen vorst Romulus bepaalde den duur ervan op 300 dagen, verdeeld in tien maanden; maar was de eerste maand des jaars en werd gevolgd door de andere maanden in dezelfde orde als tegenwoordig.

Maar dewijl deze tijdrekening noch met den loop der zon noch met den loop der maan overeen kwam, zoo regelde Numa die naar den loop der maan, zijnde 354 dagen, 3 uren en 48 minuten. Daarna nam hij zes dagen van elke maand af en maakte daarvan twee nieuwe maanden, januari en februari. Alzo ontstam Numa den eersten rang aan maart, omdat hij meer voor den vrede (*Janus*, god van den vrede) was, dan voor den oorlog (*Mars*, god van den oorlog). Eindelijk stelde Julius Cesar den duur des jaars vast zooals die nog hendaags bestaat; alleenlijk werd daaraan, onder Paus Gregorius XIII, eene verandering toegebracht.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

HANDSCHRIFTEN VAN TROPPMANN.

Men leest in den *Moniteur Universel*:

« De inlichtingen opzichts en het proces en de veroordeeling van Troppmann, en nopens deze

zonderlinge personage, zijn niet uitgeput en wekken steeds de aandacht van het publiek op. Wij zullen dus, hetzij volgens onze eigene documenten, hetzij volgens die van onze kollegas, de feiten en gebeurden aanhalen van dien man, welke het zonderlinge voorrecht heeft zich met hem te doen bezig houden, en wij mogen zeggen bijna sedert den dag van de ontdekking zijner misdaad tot het oogenblik zijner boeting, de algemeene aandacht opwekt.

» Doch onder al de inlichtingen, welke men heeft kunnen lezen, zijn de volgende de wetenswaardigste, welke wij aan onze lezers mededeelen.

» Er is kwestie van eigenhandige schriften, welke verleden donderdag avond, ten 9 1/2 ure in de kleeren van Troppmann gevonden zijn, op het oogenblik dat de veroordeelde zijne burgerlijke kleeren met die der gevangenis verwisselde.

» Van deze schriften zijn deze in slechte proza en andere hebben de pretentie van in verzen geschreven te zijn.

» Verscheidene derzelve zijn met de potlood en andere met de pen geschreven. Deze bijzonderheid staat aan het hoofd van ieder dokument gemeld.

» Degene van onze medewerkers, welke ons deze stukken mededeelt, heeft dezelve volgens het origineel gekopieerd, en welker echtheid hij waarborgt. Zie hier eenige van deze stukken:

(Met inkt geschreven)

« 29 december.

» Mijnheer Lachaud,

» Gij kunt in uwe verdediging zeggen, dat het uit oorzaak is van de oudste mijner...

(Met potlood)

» Mijnheer Lachaud,

» Indien gij wilt, kunt gij in uwe verdediging zeggen, dat het uit oorzaak is van de oudste dochter van een mijner medeplichtigen, wiens naam ik niet wil noemen; en daarna dat zij onschuldig en ongelukkig is, zonder te zeggen, dat ik haren vader bekend maakt, en ik wil niet, dat men zegt: zie daar het kind van Troppmann en den kleinzoon of de kleindochter van eenen der moordenaars van Pantin.

(Met inkt)

» Men heeft bloed gestort op den reizak van vader Kinck, en dit heeft uit kwaadaardigheid plaats gehad, om mij te benadeelen, want het is een bewijs dat hij geen enkelen druppel bloed verloren heeft.

VALSCHE GETUIGEN.

DÉSIRÉ CARMEN, mechanicien te Ronbaix, in de rue *Traversière*.

LOUIS SAAL, portier in de school der kunsten en ambachten te Mulhouse.

HENRI SAAL, draaijer, neef van Louis Saal.

Verder vond men eenige verzen met potlood geschreven en nog verder den volgende brief:

AAN DEN KEIZER.

« Siro,

» Ik heb mij tot al de overheden gewend, zonder recht te bekomen.

» Ik durfde mij niet meer naar Uwe Majesteit richten.

» Ik ben beschuldigd van moord; men legt misdaden ten mijnen laste, aan welke ik niet schuldig ben.

» Ik heb willen bewijzen dat zij onmedeplichtigen had, zeggende, dat zij op eene plaats, welke ik aangewezen heb, eene portefeuille zou vinden; men weigert dezelve op te zoeken, omdat ik mij niet wilde verlagen de ware schulden te doen kennen.

» Indien mijne medeplichtigen aan de doodstraf schuldig zijn, hunne familiën zijn achtbaar.

» Ik heb mij tot het politie-opperhoofd, tot den instruktie-rechter en den prokureur-generaal gewend.

» Ik wend mij thans tot Uwe Majesteit, ik vraag u slechts recht.

» Een verlatene,

» J.-B. TROPPMANN.

Troppmann is herhaalde malen door M. den aalmoesnier des Roquette Crozes, bezocht geworden, en heeft met hem een langdurig onderhoud gehad. Tot hiertoe heeft hij steeds goed gestapen en eet hij met grooten eetlust. Hij beklagt zich omdat hij gedwongen is geweest, het dwang-kamizool aan te trekken. Hij dringt bij den directeur der gevangenis aan, dat men hem zoo spoedig mogelijk zijn halsrechten en blijft volhouden te zeggen, dat hij medeplichtigen heeft.

» Met hen te noemen, zou ik mij niet redden, en dit zou het toppunt der eerloosheid zijn, zegt hij. Ik spaar hen voor hunne familie, en vooral voor de dochter van een van hen, welke welhaast moeder worden zal, en op wier kind de schande der misdaden van Pantin zou terugvallen.

Troppmann heeft gisteren 't bezoek ontvangen van Mr Bozerian, gelast met de verdediging zijner voorziening in cassatie. De veroordeelde was bezig met verzen te fabriceren, welke hij op eene kleine tafel schreef. Ieder regel begint met eene kapitale drukletter. Hij draagt de kleedij des gevangenis; klompen, grijze broek, zelfden kiel, bij scheen kalm en onderworpen.

De heer Bozerian heeft hem ondervraagd op zijne medeplichtigen. De veroordeelde houdt staande dat hij er had, en dat men hunne namen in de verborgen briefvreesch zal vinden: hij wil ze niet bekend maken. Op de dringende vraag des uitmunten advokaats, om ze aan hem te noemen, antwoordde Troppmann zeer kalm: « Liever mijn hoofd verliezen, dan hen te verraden! » Hij beloofde hem te zullen schrijven als hij het noodig vond.

Troppmann was ontlast geworden aan zijn dwangvest, een der grootste pijnigen door hem tot heden ondervonden; doch men doet hem dit aan gedurende den nacht.

Men verwondert zich over 't algemeen dat Troppmann 7 of 8 personen vermoord heeft, met de hoop zich een som van 7 of 8000 fr. tot te eigenen; duizend fr. per hoofd. Dit bewijst dat sommige lieden het leven hunner medemenschen zeer gering schatten. Maar, wat zal men hier van zeggen? In 1825 was een schoenmaker van Bressuire, departement der Twee-Sèvres, in een dorp van 't kanton een paar kinderschoenen gaan leveren, waarvoor hij 2 fr. 50 c. moest ontvangen. Een schelm, die daarvan wist, ging den armen schoenmaker aan den boek van een bosch afwachten en verbrijzelde hem den schedel met eene bijl. Hij betastte het slachtoffer... Niets! Geene duit! De klant had niet betaald. Hij werd gehalsrecht voor 2 fr. 50 c., die hij niet gekregen had.

De gevangenis Laroquette is de laatste verblijfplaats der ter dood veroordeelden; het is voor de deur van de gevangenis dat zich met zijne sombere en grauwe muren op een twingtigel stappen van het kerkhof Père Lachaise verheft dat het schavot opgetimmerd wordt en waar de plichtige zijne laatste straf ondergaat.

Nauwelijks had Lachaud de gevangenis der Conciergerie verlaten toen een geel rijtuig er langs de groote ingangdeur binnengereeden kwam.

M. Grobon, de directeur van de gevangenis, ging Troppmann onmiddellijk verwittigen dat hij vertrekken ging om in de gevangenis Laroquette het einde van zijn droevig lot te wachten.

— Hoe zoo gauw, als men nauwelijks geterkend heeft!

Doch weldra was de ongelukkige hersteld.

M. Grobon legde hem uit dat de Conciergerie slechts degene inhield die nog moesten voor de rechtbank verschijnen en dat de verblijfplaats der veroordeelden voor iedereen Laroquette was.

Troppmann was weldra gereed.

De veroordeelde zegde vaarwel aan den bestuurder der gevangenis en aan zijne beide oppassers en werd in het geel rijtuig geplaatst.

Het rijtuig, door eene sterke vergezeld, rolde langs de groote poort weer terug de boulevards op, en om 5 uren kwam hij te Laroquette aan, waar Troppmann in de handen des bestuurders van de gevangenis, M. Laroche-d'Oisy, overgeleverd werd.

Den dag voor dat M. Lachaud het woord nam ten voordeele van Troppmann, vroeg de Parijzer *Figaro* af, welk stelsel hij zou pleiten: de zinneloosheid of de kwaal der fortuinzucht?

Dit is, zegde het blad, zijn inzicht geweest, maar op het laatste oogenblik heeft hij zijne batterijen veranderd.

Zie hier waarom.

Twee getuigen hebben verklaard, dat vrouw Kinck, bij haar vertrek uit Roubaix, eene som van ongeveer 2,000 fr. op zich had.

Welnu, op den beschuldigde heeft men enkel 400 en eenige franks gevonden.

Die 400 fr. maken zijn aandeel uit der winsten van de misdaad; het overige zou verdeeld zijn tusschen zijne medeplichtigen.

Dus zal M. Lachaud de medeplichtigheid pleiten.

Zoals men weet heeft de beroemde advocaat dit inderdaad gedaan.

Ook zijn er velen van gedacht dat Troppmann niet onthoofd zal worden, omdat hij nog minderjarig is. Deze kwestie wordt veel voor en tegengesproken.

Wij weten niet wat de fransche wet daarover zegt, doch in allen gevalle is het opmerkelijk, dat de groote Parijzer bladen de opinie op dit geval schijnen voor te bereiden.